يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦﴾

ای آدمی چه چیز فریفت ترا به پروردگار بزرگوارتو (٦) .

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾

آنخدای که بیافرید تراپس درست اندام کرد ترا پس معتدل قامت کردترا (٧) .

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾

درهرصورتی که خواست ترکیب دادترا (٨) .

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ﴿٩﴾

نَی نَی، بلکه دروغ می شمریدجزای اعمال را (٩) .

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾

وهرآئینه برشما گماشته شده اندنگاهبانان (١٠) .

كِرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾

نویسندگان گرامی قدر(١١) .

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

میدانند آنچه می کنید (١٢) .

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾

هرآئینه نیکوکاران درنعمت باشند (١٣) .

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

وهرآئینه‌گناهگاران دردوزخ باشند (١٤) .

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾

درآیند به دوزخ روزجزای اعمال (١٥) .

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٦﴾

ونباشند ازآن جا غائب شده (١٦) .

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾

وچه چیز مطلع ساخت ترااای آدمی که چیست روزجزا (١٧) .

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾

باز (میگوئیم) چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست روزجزا (١٨) .

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾

روز یست که نتواند هیچکس برای هیچکس هیچ فائده رسانیدن وفرمان آن روز خدارا باشد (١٩) .

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

سوره مطففین مکی است وآن سی وشش آیت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾

وای برحقوق مردم کاهندگان (١) .

الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾

آنانکه چون برای خود پیمانه ازمردمان به سختی تمام بگیرند (٢) .

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾

وچون خواهند که پیمانه بدهند ایشانرا یاسنجیده بدهند ایشان را زیان رسانند (٣) .

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰٓئِكَ أَنَّهُمْ مَّبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

آیا نمیدانند این جماعت که ایشان برانگیخته خواهند شد (٤) .

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

درروز بزرگ (٥) .

يَّوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٦﴾

روزیکه ایستاده شوند مردمان پیش پروردگار عالم ها (٦) .

كَلَّآ إِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾

حقا هرآئینه نامۀ اعمال گنهگاران داخل شود درسجین (٧) .

وَمَآ أَدْرٰىكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾

وچه چیز مطلع ساخت ترا که چیست سجین (٨) .

كِتٰبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾

کتابیست نوشته شده (٩) .

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

وای آن روزدروغ شمارندگان را (١٠) .

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾

آنانکه به دروغ نسبت میکنند روز جزارا (١١) .

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

ودروغ نمی شُمُرَدآن را مگر هرستمگار گنهکار (١٢) .

إِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ أَسٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

چون خوانده شود بروی آیاتِ ما گوید افسانه های پیشینیان ست (١٣) .

كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

هرگز، بلکه زنگ بسته است بردل های ایشان آنچه می کردند (١٤) .

كَلَّآ إِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾

نی نی، هرآئینه ایشان ازدیدار پروردگار خویش آنروز محجوب باشند (١٥) .

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

بازهرآئینه ایشان درآیندگان دوزخ باشند (١٦) .

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٧﴾

باز گفته شود ایشان را اینست آنچه شما آنرا دروغ شمردید (۱۷) .

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ﴿١٨﴾

حقا هرآئینه نامۀ اعمال نیکوکاران داخل شود درعلّیین (۱۸) .

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ﴿١٩﴾

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست علیون (۱۹) .

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿٢٠﴾

کتابیست نوشته شده (۲۰) .

يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿٢١﴾

که حاضر شوند نزدیك آن مقربین بارگاه الهی (۲۱) .

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿٢٢﴾

هرآئینه نیکوکاران درنعمت باشند (۲۲) .

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ﴿٢٣﴾

بر تختهانشسته نظر میکنند بهر جانب (۲۳) .

تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ﴿٢٤﴾

بشناسی در چهره های ایشان تازگی نعمت (٢٤) .

يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ﴿٢٥﴾

نوشانیده شود ایشان رااز شراب خالص (۲۵) .

خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ۚ وَفِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ
الْمُتَنٰفِسُوْنَ ﴿٢٦﴾

سربمهرمگر بجای موم مهراومُشك باشد وبهمین شراب پاك باید که رغبت کنند رغبت کنند گان (٢٦) .

وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ﴿٢٧﴾

وآمیختنی آن از آب تسنیم باشد (۲۷) .

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿٢٨﴾

(مراد میدارم) چشمه ای که می نوشند ازآن مقربین خدا (۲۸) .

اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ﴿٢٩﴾

هرآئینه گنه گاران به مسلمانان می‌خندیدند (۲۹) .

وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ﴿٣٠﴾

وچون میگذشتند بمسلمانان بایکدیگر چشم میزدند حقارت کرده (۳۰) .

وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ﴿٣١﴾

وچون بازمی گشتند باهل خانۀ خود بازمی گشتند شادمان شده (۳۱) .

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٢﴾

وچون میدیدند مسلمانان رامیگفتند هرآئینه ایشان گمراهانند (٣٢) .

وَمَآ أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ﴿٣٣﴾

ونگاهبانان فرستاده نه شده بودند برسرمسلمانان (٣٣) .

فَٱلْيَوْمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

پس امروز مسلمانان برکافران میخندند (٣٤) .

عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾

برتخت هانشسته نظر میکنند بهر جانب (٣٥) .

هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

آیا جزاداده شد کافران را بحسب آنچه میکردند (٣٦) .

سُورَةُ الانشقاق

سوره انشقاق مکی است وآن بیست وپنج آیت است

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتْ ﴿١﴾

وقتیکه آسمان بشگافد (١) .

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾

وگوش کند فرمان پروردگارخودرا آسمان سزاوارِ گوش کردن ست (٢) .

وَإِذَا ٱلْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾

ووقتیکه زمین کشیده شود (٣) .

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾

وبیرون اندازدآنچه درآن باشدوخالی شود[1] (٤) .

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾

وگوش کند فرمان پروردگارخودرا وزمین سزاوارِ گوش کردن ست (یعنی حساب روزآخرت بودنی ست) (٥) .

يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَٰقِيهِ ﴿٦﴾

ای آدمی هرآئینه توکار کننده ای تاملاقاتِ پروردگار خود بکوششِ تمام پس ملاقات خواهی کرد باپروردگارخود (٦) .

(١) یعنی اموات را بیرتابد والله اعلم .